

VIDIK

LIST ŽUPE SV. VIDA • VIDOVEC • ISSN 1334-6547 • GODINA XIX • BROJ 37/2017.

Prvopričesnici 2017.

„VIDIK“ – časopis o vjerskim temama i događajima župe Vidovec

Odgovorni urednik:
Dragutin Bogadi, žpk.

Redakcijski kolegij i suradnici:

Marijan Kovačić, župni vikar, Jasmina Canjuga, Martina Cuković, Snježana Košić, Ivančica Košić Čačić, Zoran Košić Čačić, Sandra Šimonek, Helena Ris, Antonija Zagorec, Biserka Presečki, Matija Koren, Marijan Pozder, Vesna Ramuščak, Mateja Kocijan, Snježana Ptiček, Mira Smerke te djeca iz vrtića i škole.

Fotografija:
Dragutin Bogadi, Ivica Pozder, Zoran Košić Čačić, Zlatko Smerke, Dejan Novak, Plavec Fiket

Adresa uredništva:
Župni ured Vidovec
Trg sv. Vida 6
42205 Vidovec

Web: zupa-vidovec.hr
Fotografije i rukopise ne vraćamo.
Suradnja nije honorirana.
Časopis izlazi periodično.
Troškove namirujemo darovima župljana.

Grafičko oblikovanje i tisk: Nakladnička kuća „Tonimir“
Varaždinske Toplice

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani čitatelji našeg župnog lista

Ova je godina u našoj Metropoliji napose posvećena očevima. Uloga oca u obitelji je svima poznata. Svatko ima drukčija iskustva oca iz svoje obitelji. Ako su pozitivna podsjećaju nas na radost djetinjstva. Netko je iskustveno doživio oca u svjetlu negativnosti i trauma koje su mu ostale. Posljedice svega mogu biti i u našem doživljavanju dobrog Boga kao nekoga pred kime svakodnevno strepiti, ili ga doživljavati kao Oca punog razumijevanja, ljubavi. Nekog kome mogu uvijek prići radosno, u nadi utjehe i sigurnosti. Takvog oca zasigurno priželjuje svatko. I zemaljskog i nebeskog. Želja nam je da i ovim prilozima u našem „Vidiku“ zacijele rane ako su koje još uvijek ostale od naših zemaljskih očeva kako je to proživio i naš nebeski zaštitnik sveti Vid, a neizmjerna ljubav nebeskog Oca ojačala našu ustrajnost u svakodnevnoj dobroti. I opet, kako je to bilo i u životu svetog Vida. Njegov zagovor kod dobrog Nebeskog Oca pratio sve nas. Božji blagoslov i zagovor svetog Vida sa vima Vama.

Uredništvo

OČEVO SRCE

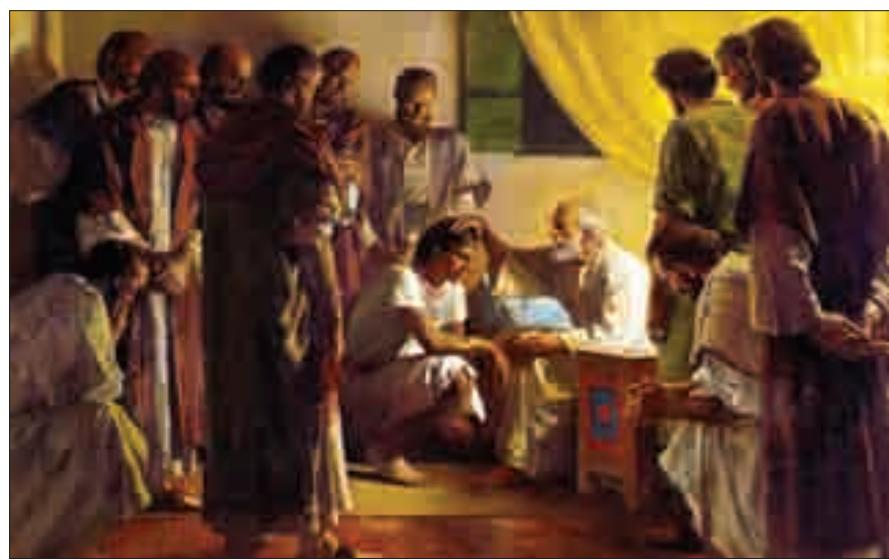
Veliko srce
mefko i drougo
trdo i strogo
nigdour mira
furt se žuri
se ga stišće
furt joufče
tajne čuvle
rieči skrivle
rieči pruoste
teške, mnuoge
negda hude
pa mile i drouge
vesele i smiešne
negda, nika vriedne
tou srce, pati
mouči se, skeči
cibili i zdihouvle
v grli touče
viče, skouče
po stiha se plouče
veliko srce
život trouši
zmoučeno i betežno
iznenouda zaspi

Antonija Zagorec

Vremena se mijenjaju i sa sobom nose promijene, ali ideal i dalje ostaje isti.

Draga braćo i sestre, dragi čitatelji!

Ova godina u Zagrebačkoj nadbiskupiji proglašena je godinom svetog Josipa i godinom očeva. Potaknut time, želio bih vam, kroz ovaj članak približiti ulogu oca u jednom slijedu vremena – od Starog preko Novog zavjeta pa sve do današnjih dana.

STARI ZAVJET

Kada govorimo o očinstvu ili čovjeku i obitelji općenito, najjasniju i najkvalitetniju sliku traženih pojmoveva nalazimo u Svetom pismu jer iz Objave znamo da samo Bog poznaće čovjeka. Prema riječima apostola Ivana: „Samo Bog zna što je u srcu čovjeka“ (Iv 2,25). Svjesni smo da je čovjek živo biće, da postoji, ali čim zaniječemo Boga, zanijekali smo i čovjeka kojeg je Bog stvorio na svoju sliku. Ne možemo vjerovati u čovjeka, ako ne vjerujemo u Boga. Ako čovjeku želimo pristupiti ispravno i ispravno ga shvatiti, moramo ga sagledati u cjelini sa Bogom jer je čovjek dar Božji.

Tu dolazimo do pitanja kako je Bog uopće zamislio očinstvo. Koja je, prema Bogu, očinska uloga i zadaća te kako se treba odnositi prema djeci. Opće je poznato da je otac u Starom zavjetu u vrijeme blagdana, posebno kod slavljenja Pashe bio glavni odgojitelj i prenositelj vjere u obitelji. Izravno od oca, djeca i članovi

obitelji slušali su navještaj Božje riječi. Otac se ne ograničava isključivo na tumačenje i podučavanje svoje djece, već im polaze račun o svojem osobnom doživljaju vjere te nastoji vjerničku tradiciju svog naroda, naslijedenu od predaka, utisnuti u srca svoje djece i predati je budućim naraštajima. Uz odgojno katehetsku ulogu otac obnaša i svećeničku službu jer zadaća patrijarha je da prenose Božji blagoslov na svoju djecu. Ovdje posebno dolazi do izražaja blagoslov Izaka i Jakova. Otac predsjeda obredima i prinosi Bogu žrtve koje se najviše očituju u vrijeme Pashe. Za primjer možemo opisati Božje očinstvo prema zapisu proroka Hošea. U 11. poglavlju nalazimo sliku Boga kao oca i Izraela kao sina. Ta slika ilustracija je agonije Boga koji je volio Izrael i Izraela koju tu ljubav ne uzvraća. „Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah sina svoga. Ali što sam ih

više zvao, sve su dalje od mene odlazili; baalima su žrtvovali, kadili kumirima. A ja sam Efrajima hodati učio, držeći ga za ruke njegove; ali oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo.“ Kada dublje pogledamo u ovu metaforu vidimo odnos Boga prema svojem narodu te spoznajemo savršenu očinsku sliku. Tu je slika oca koji voli i ljubi svoje maleno dijete te se brine za nj. S druge strane, promatrujući Izrael, vidimo nemirno dijete koje ne prepoznaće ljubav i ne reagira pozitivno na nju. No, neovisno o tome, još jednom Božja očinska savršenost dolazi do izražaja – unatoč odbijanju i neprihvaćanju, otac ne napušta svoje dijete. Prva Crkva uzela je metode prenošenja vjere iz Starog zavjeta, ali dakako uz korekcije i promjene koje su isle ukorak s vremenom.

NOVI ZAVJET

Najsavršeniji model majčinstva i očinstva u Novom zavjetu su Marija i Josip. Josipovo očinstvo možemo nazvati očinstvom u punini,

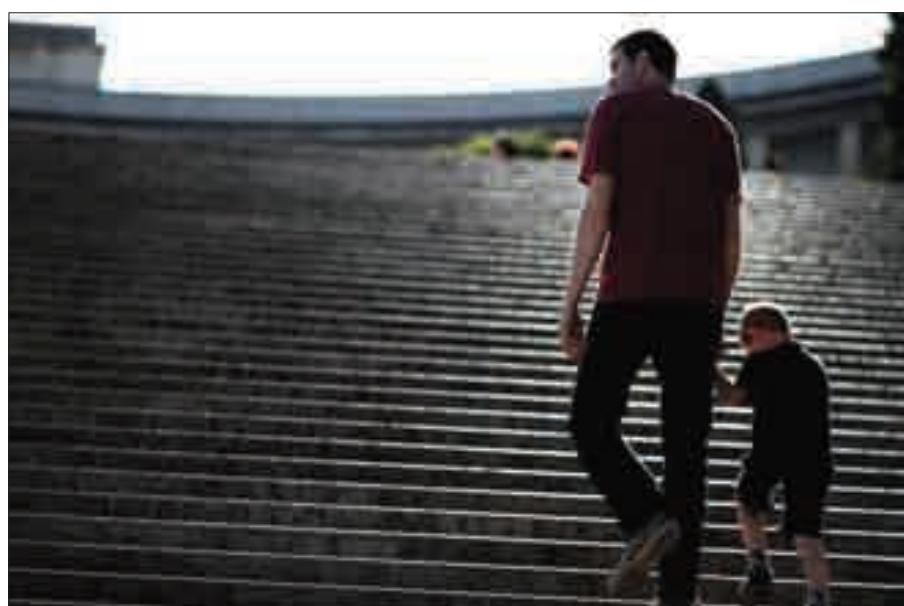
sudeći po njegovom odnosu prema djetetovoj majci, kojoj je bezuvjetno vjerovao, prema svome božanskom sinu, Isusu Kristu i prema zajednici u kojoj je on glava, sama odgovornost, poslužitelj te nositelj brige i zaštite. Upravo je služenje kod Josipa najsavršeniji izraz očinstva u duhovnom smislu. Očinstvo je duhovni način postojanja u odnosu prema ženi i djeci. To je duhovno življenje ljubavi prema osobama: koje su ti povjerene, koje su ti bliže i kojima je potrebna tvoja očinska zaštita. Očinstvo je živjeti u svojoj djeci i dopustiti da djeca žive u tebi. Priča o izgubljenom sinu prikazuje neizmjernu Očevu ljubav, koji dobrodošlicom prima djecu što se u pokajanju vraćaju domu. Ako je radost na nebesima za jednog grešnika koji se kaje, zamislite onda radost koju će svemir doživjeti prigodom drugoga Gospodnjeg dolaska. Novi zavjet objašnjava Očevu čvrstu povezanost s povratkom Njegova Sina. Prilikom drugog dolaska, zli će povikati planinama i stijenju: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetove srdžbe." (Otk 6,16) Isus je rekao: "Sin Čovječji ima doći u slavi Oca svoga, u pratnji anđela", i "vidjeti ćete Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim". Otac očekuje drugi dolazak sa srcem punim čežnje. Tada će izbavljeni biti napokon uvedeni u svoj vječni dom. Njegovo slanje jedinorođenog Sina da mi živimo po njemu, pokazati će se da nije uzaludno. Jedino neizmjerna, nesebična ljubav daje objašnjenje zašto smo izmireni s Bogom smrću njegova Sina, premda smo bili neprijatelji. Kako bismo mogli odbaciti takvu ljubav i ne priznati Njega kao svoga Oca?

DANAS

Novo lice zemlje nastaje novim licem čovjeka. Kakve imamo očeve i majke, takvu imamo i djecu te budućnost. Jedna od karakteristika koja bi trebala resiti pravog kršćanskog muškarca

je umijeće odgoja, odnosno način na koji se on odnosi prema svojoj djeci prenoseći na njih temeljne vrijednosti: odnos prema životu, radu, njihovoj majci, ženi te u konačnici i odnos prema Bogu. Mi živimo u palom svijetu, palom od početka koji je u suprotnosti s Božjim vizijama i mislima stoga mora biti otkupljen, a da bi se to postiglo Krist je postao čovjekom. Iz Otkupljenja dolazi sakrament koji posvećuje očinstvo, obiteljsku zajednicu te potiče da se živi sveto.

Prelazimo od teološkog poimanja Boga kao oca i sličnosti čovjeka s Bogom na konkretno poimanje očeve uloge u životu djeteta danas. Očeva uloga, već prije rođenja djeteta, očituje se u brizi za vanjske uvjete života, u brizi i ljubavi prema majci. Već tu, otac postaje djetetov odgojitelj. Prilikom rođenja djeteta, uz majčinu ljubav, očeva ljubav je

jedna od najvažnijih elemenata za duhovnu i emocionalnu izgradnju djeteta. Sigurno je da dijete, promatrajući odnos oca prema majci i obrnuto, otkriva vrijednost svog oca. U očima djeteta, otac je odraz snage, zaštite, najdraži super junak, koji unatoč neizmjernoj snazi posjeduje neograničenu ljubav i djetetu pridaje neizmjernu pažnju. Dijete se ocu divi, on je njegov ponos, ali pomalo zastrašujući te traži poštovanje. Otac je taj koji mora djetetu usuđivati moralne vrijednosti, usmjeravati ga na pravi put i učvršćivati u vjeri. Primjer u svemu, nadasve u vjeri, otac od malih nogu uči dijete da njeguje i živi svoju vjeru onako kako

je Bogu milo, kako je njega naučio njegov otac.

Vidjeli smo da je u prošlosti otac bio autoritet i uzor u obitelji. Danas, nažalost, zbog suvremenog i ubrzanog načina života, otac često ima ulogu umornog gosta koji mora svoju ljubav dokazati krajem tjedna kada se napokon iščupa iz poslovnih obaveza. Tako se često očev udio u odgoju djece svodi na minimum, a breme odgoja se svaljuje na majku koja je također u mnogim slučajevima zaposlena. Veoma je važno uključiti očeve u katehezu kako bi dijete osjetilo prisutnost ljubavi, zainteresiranost za odgoj i osjećalo se sigurno u očevom naručju.

Sveti Josip bio je pravi primjer punine očinstva. Iako u Svetom pismu nije zapisana niti jedna Josipova riječ niti postoje opisi života Svetе obitelji, iz onoga malo što imamo možemo iščitati kakav je Josip bio otac i što od njega možemo naučiti. Potrebno je pronaći vrijeme koje je posvećeno samo djetetu u kojem

ono ima slobodu pitati sve što ga zanima ili samo uživati u činjenici da je dovoljno važno da se s njime provodi vrijeme. Takvi trenutci zajedništva su neprocjenjivi jer u djeci bude osjećaj prihvaćenosti i voljenosti te stvaraju u njima temelje zdrave osobnosti.

Dragi očevi, poput Josipa i vi ste pozvani oduševljavati se Božjom blizinom i prisutnošću. Ne bojte se snivati Božje snove i biti poput Josipa idealisti koji žive od Božjih idea, kako bi se lakše oduprli idolima ovoga svijeta. Budite poput svetog Zaručnika Djekića - ljudi čiste savjesti i oslobođeni strasti pa ćete u snu uživati sveti mir i Božju utjehu. Dopustite sebi snivati božanske snove pa ćete svom narodu priskrbiti budućnost posvećenu prisutnošću Božjeg Sina i našega Spasitelja Isusa, koji nam uvijek iznova dolazi u susret, ali ga mogu primiti samo oni kojima je stalo do njega poput Marije i Josipa.

Vlč. Marijan Kovačić

USUSRET SVETOSTI

„Pravi muževi ne sagibaju koljena pred lažnim duhom vremena, jer konačna pobjeda ipak ne pripada njemu nego Bogu.“

Blaženi Alojzije Stepinac, kako nam je već poznato, rođen je u brojnoj obitelji od majke Barbare i oca Josipa. Njegov život od samog je rođenja bio prožet zanimljivim događajima. U svojoj obitelji crpio je od djetinjstva snagu i zadobio čvrste korijene koji su mu pripomogli da se hrabro i staloženo bori sa svim izazovima koji su ga kroz život pratili.

Majka i otac bili su stupovi na kojima je rasla Kardinalova vjera. Majka mu je usadila u srce osobitu pobožnost prema Majci Božjoj o kojoj je i sam sa osobitom radošću i poštovanjem govorio te promicao i poticao Njezino štovanje. Stepinčev otac Josip bio je odlučan, sposoban, poduzetan i izuzetno marljiv što je dokazao vođenjem imanja i brigom oko gospodarstva. Osim sposobnosti oko vođenja gospodarstva, Nadbiskupov otac odlikovao se osobitom brigom oko djece.

Iako se pokazao kao vrstan i sposoban upravitelj, posebno mjesto u njegovom životu, ali i u životu njegove obitelji zauzimala je

molitva te radikalnost u kršćanskim načelima.

Blaženi Alojzije sve je ove vrline upijao i nosio kroz život. To se napose očitovalo u njegovoj svestranoj brizi oko mlađeži, siromaha i odbačenih, sustavnim promicanjem i nastojanjem oko duhovne obnove naroda. U svome radu posebnu pozornost posvećivao je moralnoj obnovi svakog pojedinca u narodu, a osobito prilikom poziva na obraćenje srca, na izvršavanje pokore, iskorjenjivanje abortusa i psovke.

Često puta susreao se nadbiskup Stepinac s ideološkim protivnicima koji su imali za cilj rušenje kršćanskih načela u javnom životu, no, njegova prisebnost i odlučnost, mudrost i jakost duha pripomogli su da se u borbi „protiv Krista“, koju su promicali bezbošci, on jasno opredijeli „za Krista“.¹ U toj borbi neprestano se, u bilo kojem području, oslanjao na savjestan rad i molitvu kao „najjače oružje, koje imamo

¹ STEPINAC, Alojzije, *Propovijedi, govori, poruke (1934. – 1940.)*, Zagreb, 2000., 17.

u svojim rukama“, a na poseban je način isticao kako svaka nakana k r šć a n i n o v a djelovanja mora biti čista i iskrena.

Njegovo djelovanje bilo je usmjereni prema svima jednako, no posebno mjesto u životu i djelovanju nadbiskupa Stepinca bila je briga za obitelj. Majku i njezinu ulogu u obitelji izrazito je cijenio, no podjednakim temeljem obitelji smatrao je i očeve. Često puta u svojim je govorima i nastupima pokušavao prodrijeti upravo u srca katoličkih muževa, očeva obitelji i onih koji su bili, ne samo temelji obiteljskog života, već napose temelj čitavoga društva.

Govoreći o hrabrosti znakovite su Kardinalove riječi: „Nažalost, ima mnogo djece na svijetu, koja ne znaju razlučiti bakar od zlata!“ A na vama je muževi, da pravo i zrelo gledate sve u svijetu i da lučite bakar od zlata. Shvatite situaciju, u kojoj se nalazimo; izgradite se najprije vi sami, a onda pružite pomoć drugima.“²

Često puta naglašavao je kako ljudima nedostaje „junaštva i odvažnosti u isповijedanju svete Kristove vjere“.³ Uz to što je ukazivao na probleme, uvijek ih je nastojao i riješiti te je u svom govoru 18. travnja 1937. u župi sv. Petra u Zagrebu rekao: „Vi, muževi, budite odvažni!

² STEPINAC, Alojzije, *Propovijedi, govor, poruke (1934. – 1940.)*, Zagreb, 2000., 100.

³ Isto, 169.

Budite uvijek i na svakom koraku prvi sinovi Crkve, budite pravi katolički muževi i u obiteljima svojima i u javnom životu.⁴

Često puta naglašavao je važnost i potrebu svjedočenja vjere te je u muškarcima nastojao probuditi hrabrost da u svakom

trenutku odvažno i čine. Rekao je: „U obiteljima svijetlite svojim dobrim primjerom. Budite muževi ne na jeziku, nego na djelu. (...) Budite pravi katolički muževi u životu! Muževi, koji pred nikim ne će zanijekati Krista i koji se ne će stidjeti, da su njegovi učenici!“⁵

Nadbiskup nije samo kritizirao. On je u svojim govorima otkrivao probleme, ali je pronalazio i rješenja te hrabro nudio načine kako da se

otklone nedostatci. Govoreći o važnosti molitve u životu muževa rekao je: „Treba li dati drugima u obitelji primjer, kako treba moliti, kako treba polaziti k stolu Gospodnjem, kako treba živjeti kršćanskim životom, tad u prvom redu vi, muževi, treba da prednjačite i budete svjetlo drugima.“⁶

⁴ STEPINAC, Alojzije, *Propovijedi, govor, poruke (1934. – 1940.)*, Zagreb, 2000., 169.

⁵ Isto.

⁶ Isto.

U svojim nastojanjima oko promjene društva i svakog pojedinca osobitu važnost uz obitelji pridavao je mladeži. Često je puta naglašavao kako su mladi najranjiviji i najviše izloženi opasnostima koje im prijete u svakodnevnom životu. Kako bi im pomogao poticao je očeve da im budu jasan znak i putokaz kojim trebaju ići i primjer koji trebaju slijediti. Reče im: „Danas, kad je naša omladina izvrgnuta tolikim pogibeljima, ako vi muževi ne svijetlite, ako vi ne vodite, ako vi ne nastojite svim silama oko njezina boljatka, uzalud će se truditi tad svećenik Božji. Budite zato pravi katolički muževi u obiteljima svojim i primjerom svojim prednjačite u dobru.“⁷

Suočen sa izazovima svoga vremena i nastojanjima da se ljudi odvoji od Boga nastojao je neprestano jasnim primjerima potaknuti vjernike da ostanu vjerni Bogu. Naglašavao je: „Vjera u vječnoga Boga uvijek je imala svojih protivnika.“⁸ No, potaknuo je muževe riječima: „Budimo pravi muževi! Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer je to sramota!“⁹

Bio je svjestan činjenice da ljudima nije bilo lako nositi se sa svim izazovima u kojima su se našli pritisnuti sa svih strana, ali nije

odustajao i nije gubio vjeru. Svojom hrabrošću neprestano je naglašavao potrebu ostati uz Boga i jačati svoju vjeru jer ona je temelj i korijen svakog života.

Uvijek se odmjereno obraćao svojim sluša-teljima. Progоварао је свим ljudima: djeci, roditeljima, starima i odbačenima, no očevi су му bili poseban smjer promišljanja i djelovanja. Iako je živio i govorio prije dosta godina, Nadbiskupove riječi još su uvijek žive i imaju svoju snažnu poruku i vrijednost. Nastojao

je svojim riječima probuditi svakog slušatelja i oduševiti ga za Boga. Iako su njegovi neprijatelji nastojali uništiti temeljnu stanicu društva, on je bio hrabar, odvažan i neslomljiv.

Volio bih da misli našeg blaženog Alojzija Stepinca uistinu budu svakom čitatelju onaj putokaz koji nas vodi Bogu, a ne od njega. Znakovite su riječi našeg Blaženika koje je uputio katoličkim muževima, a one vrijede i za svakoga od nas: „Muževi moraju biti odlučni borci, koji se ne će plašiti ni svoj život položiti u obranu pravde i istine Kristove. Ne bojte se, muževi, onih koji tijelo ubijaju, nego Onoga, koji vam može i tijelo i dušu pogubiti za vječnost. (Usp. Mt 10,28).“¹⁰

Suočeni sa svim životnim problemima koji nas pritišću neka nam Nadbiskupove

⁷ Isto.

⁸ Isto, 485.

⁹ Isto, 486.

¹⁰ Isto, 170.

USUSRET SVETOSTI

riječi budu poticaj, a njegov nebeski zagovor neka nas neprestano prati kroz život: „I ja vama dovikujem na domaku oluje koja prijeti čitavome svijetu: ‘Ohrabrite se i budite jaki u vjeri koju očevi vaši isповijedaju već 1300 godina! Ostanite vjerni Bogu i zakonu Njegovu, da uđete u zemlju živih i da postignete krunu

vječnoga života, koju je Bog obećao onima koji budu vjerni do smrti, Njemu, Stvoritelju i Gospodaru svijeta!“¹¹

Zoran Košić Čaćić

¹¹ Isto, 488.

ŽIVOT ŽUPE

Josip Rožić i Katarina rođena Rog vjenčali su se 28. siječnja 1967 godine. Dobili troje djece, sina i dvije kćeri, od kojih sada imaju 2 unuka, 2 unuke i 1 praunuku, snahu i 2 zeta koji su im sada od pomoći. Kada smo ostarjeli priredili su nam misu i slavlje za ZLATNI PIR uz rođake i prijatelje. Nije uvijek bilo lako, trebalo je strpljenja i razumijevanja kroz svih 50 godina.

Katarina Rožić

Hodočašće u Bjelovar

Župni su suradnici ove godine hodočastili u Bjelovarsko – križevačku biskupiju.

Ovu je biskupiju utemeljio 2009. godine papa Benedikt XVI, a zaštitnik biskupije je sv. Marko Križevčanin. Ona je najmlađa biskupija u Hrvatskoj.

Za prvog biskupa imenovan je mons. dr. Vjekoslav Huzjak, rodom iz Jalžabeta.

Sudjelovali smo na sv. Misi u katedrali, koja je ujedno i župna crkva župe sv. Terezije Avilske. Misu je predvodio biskup uz koncelebraciju župnika vlč. Dragutina Bogadi. Naš je župni zbor pjevanjem nastojao uzveličati misno slavlje.

Nakon sv. Mise nas je biskup počastio ručkom. Radosno nas je primio i ugodno ugostio, te mu od srca zahvaljujemo na svemu.

Nakon boravka u Bjelovaru uputili smo prema Goli, dio prekodravlja uz Mađarsku granicu.

U Goli su nas dočekali mještani sa svojim načelnikom, posjetili smo župnu crkvu te galeriju obitelji Večenaj, svjetski poznatom slikara naive čiji neki radovi su pronašli i svoje mjesto u Vatikanskom muzeju. Nakon radosnog cijelodnevnog druženja, duhovno obogaćeni, krenuli smo na put prema našim domovima.

Snježana Košić

PREMINUO MONS. IVAN GODINA, GENERALNI VIKAR VARAŽDINSKE BISKUPIJE

Mons. Ivan Godina, generalni vikar Varaždinske biskupije, predsjednik Biskupijskog Caritasa i kanonik prepošt Stolnog kapitola varaždinske katedrale, preminuo je u nedjelju 19. ožujka.

Mons. Godina bio je vrlo susretljiv. Svojom blagom naravi, miran, staložen, uvijek nasmiješen i srdaćan, rado je dočekivao nas suradnike župnih Caritasa kada smo dolazili na sastanke u Pastoralni Centru Varaždinske biskupije. Zajedničkom molitvom, a onda pozdravnim govorom, uvijek je našao poticajne riječi kojima nas je znao ohrabriti u našem Caritasovom radu za potrebe drugih. Poznavajući većinu od nas iz koje smo župe, volio je kratko porazgovarati, pažljivo nas saslušati i pomoći savjetom. Zato neka mu je hvala za sve, a Gospodin neka mu bude nagrada za sve dobro, lijepo i plemenito čime je za života druge obogaćivao.

Snježana Ptček

Hodočašće u Karlovac

Uvijek se iznova veselim odlasku na tradicionalno hodočašće svetom Josipu u Karlovac. U nedjeljno jutro krenuli smo autobusima. Bilo je radosti uz molitvu i pjesmu. Po dolasku u Karlovac doručkovali smo i krenuli u crkvu gdje su se neki hodočasnici isповjedili. Još je trajala prva misa pa smo prisustvovali istoj. Središnje misno slavlje bilo je u jedanaest sati. Crkva je bila puna hodočasnika,

a pjesma se orila kod ulaska svećenika u crkvu na čelu sa šibenskim biskupom Tomislavom Rogičem. Po završetku misnog slavlja kupili smo razne uspomene i ručali u dvorani. Tada smo krenuli na križni put koji me se dojmi svaki put sve više i u meni ostavi trag neizmjerne radosti. Kad smo se vratili u crkvu prisustvovali smo klanjanju. U miru, sabranosti i molitvi slijedio je obilazak kipa sv. Josipa. Na kraju smo se svi zajedno fotografirali ispred crkve s upraviteljem svetišta. Radosni i u duši ispunjeni sretno smo stigli kući.

Biserka Presečki

Sveti Juraj

Roden je u trećem stoljeću u Palestini. Poput odvažnog vojnika sve je svoje podijelio siromasima. Oslobodivši se tereta zemaljskog bogatstva, krenuo je u borbu za vječno blago zauzimajući se za progonjene kršćane u vrijeme cara Dioklecijana! Pobunio se protiv progona kršćana u vrijeme cara Dioklecijana.. Po carevoj odredbi odrubljena mu je glava te je umro kao mučenik.

U vrijeme slavlja njegovog blagdana oživljava zemlja, pa ga stoga štuju kao zaštitnika usjeva. Pobjednik je nad zmajem (simbol zla) i tako ga kao svog zaštitnika štuju vitezovi, vojnici, ratari i pastiri.

Jurjevski običaji kod nas

Jurjevo, blagdan sv. Jurja, slavimo 23. travnja. Uz taj dan nas vežu zanimljivi, ali već pomalo zaboravljeni običaji. Običaji su vezani uz ljude, prirodu i stoku. Na taj dan stoka je zadnji put pasla na livadi jer se trava morala oporaviti kako bi mogla biti košnja sijena. Krave su se kitile na livadi sa granama od vrbe oko vrata i rogova.

Kad su se vraćale s livade ljudi su ih blagoslovljali posvećenom vodom. Poslije paše livade su se očistile od osušenog granja i krtičnjaka da ne smetaju kod košnje sijena. Poprašile su se pepelom koji se sakupljao cijelu zimu od loženja u pećima. Za poljoprivrednike proljeće je počelo blagdanom sv. Jurja nakon kojeg je slijedila sjetva kukuruza. Uz stoku, kitili su se ulazi u kuću jorgovanom i latima žita. Lati žita pripremile su se dan prije i taj dan posvećivalo se blagoslovljenom vodom polja. Flašica od vode zakopala se kod međe, bio je to znak da je zemlja blagoslovljena i zaštićena od nevremena. Prije Jurjeva čistila su se dvorišta, obrezivali trsovi i voćke te se od toga granja palio kriješ. Uz kriješ se okupljalo mnoštvo ljudi iz sela i pjevale su se pjesme karakterističnog sadržaja. Vjerovalo se da jurjevski kriješ ima magičnu moć zaštite od bolesti

i drugog zla pa bi okupljeni preskakali kriješ. Za onoga koji nije mogao preskočiti kriješ smatralo se da nije sposoban obavljati ni bilo koji drugi posao. Preko glave u kriješ su se bacale koprive vjerujući da će to spriječiti glavobolje. Veliki broj obitelji imalo je u svojim okućnicama zasađene đurđice. To je bilo prvo proljetno cvijeće koje se stavljalo na stol. Danas su đurđice zaštićena vrsta cvijeća jer su se iskorijenile, „dotrtle“. Postoji legenda koja govori o svetom Juri kako je iz Međimurja došao na konju u naš kraj. Bilo mu je hladno pa je zapalio vatru kako bi se grijaо. Po toj legendi se i danas pali kriješ. Uz želju da jurjevski običaji ne odu u zaborav Kulturno umjetničko društvo Vidovec je ove godine obnovilo jurjevske običaje po pričama starih mještana kako ne bi otišli u zaborav.

Snježana Košić

K	Lovro Cafuk, sin Jurice i Petre r. Plantić, rođ. 13.8.2016., kršt. 3.12.2016.
	Jan Medved, sin Krunoslava i Sunčane r. Benkus, rođ. 14.8.2016., kršt. 6.1.2017.
	Mia Pozder, kći Dražena i Milice r. Ister, rođ. 13.4.2016., kršt. 14.1.2017.
r	Sara Lešnjak, kći Vladimira i Ane r. Gašparić, rođ. 12.10.2016., kršt. 14.1.2017.
	Patrik Flajšman, sin Nikole i Kristine r. Novko, rođ. 9.11.2016., kršt. 21.1.2017.
	Leona Tomiša, kći Maria i Tatjane r. Horvat, rođ. 3.8.2026., kršt. 4.2.2017.
š	Lucija Presečki, kći Nenada i Mihaele. r. Rožić, rođ. 16.6.2016., kršt. 12.2.2017.
	Andreas Makovec, sin Miroslava i Monike r. Slunjski, rođ. 31.8.2016., kršt. 25.2.2017.
	Bojan Stanković, sin Dejana i Jovane r. Atanasova, rođ. 17.11.2016. kršt. 18.3.2017.
t	Sara Kovačić, kći Božidara i Maje r. Bajec, rođ. 2.1.2017., kršt. 18.3.2017.
	Amalija Priher, kći Nikole i Blaženke r. Cecelja, rođ. 21.11.2016., kršt. 18.3.2017.
	Melani Gradiček, kći Roberta i Nikoline r. Črnila, rođ. 22.11.2016., kršt. 25.3.2017
e	Lidija Vajdić, kći Alena i Ivone r. Ambrožić, rođ. 3.8.2016., kršt. 22.4.2017.
	Adela Dukarić, kći Josipa i Laure r. Kovač, rođ. 21.7.2016., kršt. 29.4.2017.
	Adam Papeč, sin Nikole i Mateje r. Plantić, rođ. 15.1.2017., kršt. 29.4.2017.
n	Ivan Kovačić, sin Ivice i Nikoline r. Martan, rođ. 11.8.2016., kršt. 30.4.2017.
	Terezija Petrić, kći Marka i Kristine r. Habunek, rođ. 20.2.2017., kršt. 6.5.2017.
	Adrian Kovačić, sin Nikole i danijele r. Đurđek, rođ. 20.5.2017., kršt. 13.5.2017.
i	David Đurđek, sin Karla i Ivanke r. Maruševac, rođ. 16.6.2016., kršt. 13.5.2017.
	Luka Đurđek, sin Karla i Ivanke r. Maruševac, rođ. 16.6.2016., kršt. 13.5.2017.

ŽIVOT ŽUPE

Adam Papec, sin Nikole i Mateje
r. Plantić, rođ. 15.1.2017., kršt.
29.4.2017.

Bojan Stanković, sin Dejana
i Jovane r. Atanasova, rođ.
17.11.2016., kršt. 18.3.2017.

David Košić, sin Damira i Mihaele
, rođ. 15.1.2017. kršten 26.
3.2017 u Malinskoj

Andreas Makovec, sin Miroslava i Monike r. Slunjski,
rođ. 31.8.2016., kršten 25.2.2017.

Lidija Vajdić, kći Alena i Ivone r. Ambrožić, rođ.
3.8.2016. kršt. 22.4.2017.

**Duhovni dom žitelja Nedeljanca i Gojanca: Crkva Svetе
Obitelji i bl. Augustina Kažotića
„I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.“
Mt 21,22**

Samo je u Bogu mir, dušo moja! (Ps 62,2) U Njemu je sva moć, sva vlast, sva snaga, u Njemu je život! Da možemo poletjeti do nebeskih visina i susresti Ga u njegovom domu. Zasigurno bi željeli tamo i ostati. Što Bog priprema za nas, samo Njemu je znano. Piše u Bibliji „*Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo; na što ljudsko srce nije pomislilo; to je Bog pripravio onima koji ga ljube.*“ (I.Kor.2:9). Tajanstvene su ove riječi, ali pune nade da iza svake nevolje, životnog puta popločenog preprekama i olujama postoji svjetlo nade

koje nas tjera naprijed. Sklopljene ruke i molitva su naša snaga u životnim borbama, a euharistija hrana za naš duhovni život. Primajući Isusa, bliže smo Bogu, koji svoj dom ima u crkvi, u svetohraništu.

Ulazeći u crkvu, svaki čovjek i vjernik i onaj bez vjere iskazuje svoje poštovanje, ponašajući se dostojanstveno. Možda se divi arhitekturi, freskama, sakralnim spomenicima, zvukovima orgulja ili onom miru iz kojeg i tišina progovara. U svakom slučaju, čovjek je svjestan da je to posvećeno i posebno mjesto.

I naš Nedeljanec posjeduje mjesto susreta sa živim Bogom, a to je crkva Svetе Obitelji i bl. Augustina Kažotića, koja je svoja vrata otvorila 2004. god. kada ju je blagoslovio pokojni biskup Marko Culej. Posveta crkve i glavnog oltara je bila na blagdan bl. Augustina Kažotića, 3. kolovoza 2007. god. Biskup Josip Mrzljak je tom prigodom u podnožje oltara ugradio moći mučenika sv. Inocenta i sv. Urbana i prilikom posvete istaknuo: „Kada gradimo crkve, onda trebamo imati na umu da su to posebna mjesta gdje vjernici napreduju u spoznaji svoje vjere kao i otajstva prave vjere. Crkve su mjesta gdje se uči i napreduje u spoznajanju vjere, ali i gdje se potiče da se te spoznaje upotrijebe za dobrobit čovjeka u osobnom životu i životu cijele zajednice.“

Dakle, crkva postoji zbog čovjeka, bilo onog najmanjeg koji tek počinje živjeti, bilo mladog čovjeka koji traži svoj put i svoj smisao, bilo zrelog čovjeka koji je izgradio svoju obitelj, ali mu treba pomoći da ju sačuva i održi na životu. Crkva je i dom onih starijih koji ju i najviše posjećuju i gdje pronalaze utjehu bilo zbog svoje starosti, bolesti, neslaganja u obitelji ili zbog molitve za svoje bližnje.

Za starije osobe, imati crkvu u blizini svog doma je posebna radost. Često se čuje od žitelja Nedeljanca i Gojanca, kako je dobro imati crkvu blizu. Od najvećeg je značaja upravo za naše starije jer

ne moraju dugo pješačiti u već poodmaklim godinama, a nedjeljnu svetu misu rijetko propuštaju. Nekima je nerazumljivo radi čega nisu i drugi liturgijski događaji u njoj! No, svi važni liturgijski obredi po liturgijskim odredbama trebaju biti u središtu župne zajednice kako bi se istaklo jedinstvo Crkve. Za sada je to još uvijek župna crkva u Vidovcu. Možda vremenom dode i do povećanja broja stanovnika, pa tako i porast vjernika u ovom dijelu naše župe koji gravitira pastoralnom centru Nedeljanec. Tek tada će se moći razmisiliti o osnutku nove župe. No, usprkos nadanjima, statistika nas baš i ne ohrabruje. Sve je manje života, a više umrlih!

Ono što je bitno nglasiti je radost euharistijskog okupljanja! Središte života svakog vjernika, hrana za naš duhovni život. Imati mogućnost svake nedjelje biti Isusov gost i blagovati Kruh Života i biti kod stola Božje Riječ nemjerljivo je blago s bilo čime.

Sve druge pobožnosti, zajedničke molitve kao što je pobožnost Gospi ili svetom Josipu, zaštitniku naše domovine, može biti samo kao pomoć prema slavlju djela našeg otkupljenja i spasenja – svetoj misi. Marija i sveti Josip nas okupljaju oko Isusa, ne samo ovdje nego, vjerujemo i u vječnosti!

Bio naš duhovni dom i dalje utočište i mjesto susreta sa živim Bogom, mjesto u kojem vjera postaje jača, molitva ustrajnija i glasnija. Bit je da

kao vjernici rastemo u ljubavi i dobru pa da nas Gospodin u vječnosti prepozna kao svoje! I onda ćemo moći u bogatsvu Njegove ljubavi živjeti ono što je pripremio „onima koji Ga ljube!“

Martina Cuković

„Krist, nada naša“

Pod gesлом Krist, nada naša (1 Tim 1,1) održan je 29. i 30. travnja 2017. godine deseti jubilarni Susret hrvatske katoličke mlađeži u Vukovaru, gradu heroju. Na tom susretu sudjelovalo je i nekoliko mladih iz naše župe koji su na taj put krenuli u subotu ranom zorom s mladima iz još nekoliko župa našeg Donjovaraždinskog dekanata.

Prva postaja na tom našem putovanju bile su Našice gdje smo posjetili franjevačku crkvu Sv. Antuna Padovanskog, a zatim smo krenuli prema Đakovu. Tamo smo razgredali najveću katedralu u Hrvatskoj, katedralu Svetog Petra. Nakon Đakova, sljedeća postaja nam je bila Župa Punitovci, nedaleko od Đakova. Tamo nas je dočekao vlč. Đurica Pardon sa svojim župljanima koji su nas srdačno i gostoljubivo primili u svoje domove. Nakon požljene dobrodošlice, uslijedio je popodnevni i večernji program koji su predvodili volonteri župe domaćina u župnoj crkvi sv. Ladislava kralja. Taj program obuhvaćao je različite radionice, molitvu, zajedničku misu te klanjanje. Nakon tog programa imali smo i zabavu u mjesnom vatrogasnem domu, no ona nije dugo trajala jer je trebalo biti ujutro spremna za put u Vukovar.

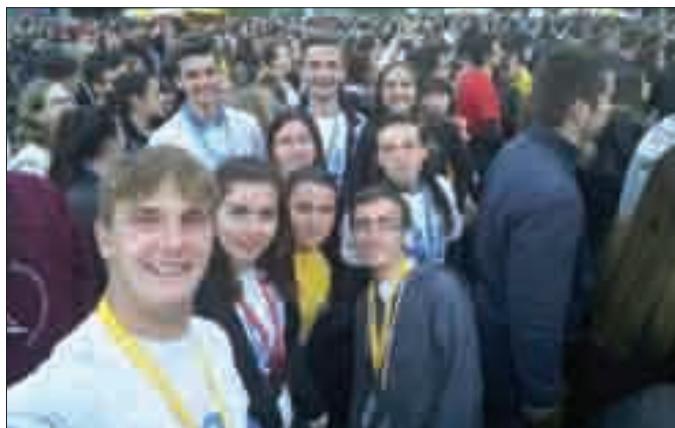

Sljedećeg jutra pozdravili smo se s domaćinima i oni su nas ispratili iz Punitovaca na put za Vukovar. Nedjelja je započela molitvom na memorijalnom groblju u Vukovaru, a onda je krenuo mimohod prema dvorc Eltz gdje je održano središnje misno slavlje koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Đuro Hranić s brojnim nadbiskupima, biskupima i svećenicima. Na misi i cijelom susretu bilo je oko 30 000

mladih iz cijele Hrvatske, a i iz inozemstva. U tom trenutku tamo, nismo možda ni mogli zamisliti da nas se toliko mladih skupilo na jednom mjestu. Uvjerili smo se da ipak postoji još mladih koji žive svoju vjeru unatoč različitim porocima koji se javljaju, te se osjetila živa mladenačka vjera.

Istaknula bih nekoliko

misli koje je u propovijedi izrekao mons. dr. Đuro Hranić: „I ovaj grad Vukovar u kojem smo danas okupljeni pruža nam snažnu poruku. Ovdje smo na osobit način kao narod iskusili da Bog svojih nikad ne ostavlja, da u životu ne smijemo gledati samo na naše ljudske mogućnosti i granice, već da nam je računati i na Boga. Kad se dogodio slom i kad je potpuno iscrpljeni Vukovar pao, kad su čitavu Hrvatsku zahvatili tuga, razočaranje i dodatni strah, čitava je Hrvatska tada postala ‘moliteljicom’, molilo se po crkvama, na ulicama i trgovima diljem čitave naše domovine. Od Krista nam je tada dolazila nada i davala nam snagu”, rekao je nadbiskup Hranić, te nastavio: „i mi draga mladost, želimo danas iz Vukovara svom narodu i cijelome svijetu – vašim roditeljima i vršnjacima, našim hrvatskim političarima koji su ovih dana suočeni s ozbiljnim pitanjima, izazovima i tjeskobama, poslati poruku nade i ohrabrenja koja izvire iz Božje ljubavi i dobrote objavljene u Isusu Kristu. On je sigurno sidro naše stabilnosti, našega opstanka. On je nuda naša“. Na kraju mise predstavljen je grad u kojem će se održati sljedeći susret 2020. godine, Zagreb, a nekoliko mladih zagrebačke nadbiskupije preuze-

lo je križ mladih iz ruku vukovarske mlađeži te tom simboličkom gestom preuzeći organizaciju SHKM-a 2020. Nakon euharistijskog slavlja bilo je vremena za razgledavanje grada, posjet Ovčari, bolnici te su održani i koncerti u gradu, predstave. Cijeli susret završen je završnim koncertom na kojem su nastupale ses-

tre Ivana i Marija Husar, Alan Hržica, Božja pobjeda i Opća opasnost. Kao iznenadenje svima nama došao je i Miroslav Škoro koji je otpjevao nekoliko pjesama, a i svi mladi zajedno s njime. Poslije koncerta krenuli smo put Varaždina i svojim kućama se vratili puni dojmova i lijepih uspomena u ranim jutarnjim satima.

Svaki mlađi vjernik trebao bi otici na takav susret, osjetiti to zajedništvo mladih koji se ni po čemu ne razlikuju međusobno, osjetiti tu povezanost mladih s Bogom koja se osjećala tijekom mise, a i koncerta kasnije. Sve to proživljeno tamo, teško je opisati riječima, treba doživjeti. U međusobnom razgovoru nas koji smo bili tamo moglo se vidjeti da se osjećamo ispunjeno, sretno, blagoslovljeno, ali i nekako drugačije, posebno. Pa čak i danima nakon samog susreta. Ovaj put u Vukovar ostavio je traga na svakome od nas. Mogli smo se uvjeriti u istinitost riječi iz himne: „mi smo vjera živa, mi smo srce Krista“. Vjerujemo da je „Krist naša nuda, pjesma i snaga, otkucaji srca naših, to je njegov glas“.

Mateja Kocijan

Umrli

Marija Šimek, Nedeljanec * 1924. + 2016.
Stjepan Prešnjak, Nedeljanec * 1948. + 2016.
Josip Canjuga, Budislavec * 1926. + 2016.
Marija Novak, Prekno * 1926. + 2016.
Marija Đurđek, Nedeljanec * 1935. + 2017.
Marija Melnjak, Tužno * 1031. + 2017.
Vid Črnila, Nedeljanec * 1949. + 2017.
Marija Plečko, Domitrovec * 1933. + 2017.
Marija Gredelj, Šijanec * 1933. + 2017.
Josip Pahić, Budislavec * 1941. + 2017.
Ljubica Šekrst, Nedeljanec * 1962. + 2017.
Josip Kučko, Prekno * 1952. + 2017.

Željko Remar, Prekno *1954. + 2017.
Ivan Habulan, Vidovec * 1935. +2017.
Dragutin Botić, Vidovec *1942. + 2017.
Antonija Gredelj, Gojanec * 1933. + 2017.
Paula Petric, Zamlača * 1035 + 2017.
Ivan Banec, Nedeljanec *1939. + 2017.
Zdravko Papec, Cargovec * 1962. + 2017.
Sanja Bosilj, Nedeljanec * 1963. + 2017.
Đurđa Varga, Nedeljanec * 1945, + 2017.
Antun Pomper, Gojanec * 1949. + 2017.
Antonija Rožić, Nedeljanec * 1938. + 2017.
Anica Melnjak, Gojanec * 1949. + 2017.
Franjo Brezovec, Nedeljanec *1951. + 2017.
Antun Đurđek, Varaždin * 1950. + 2017.
Štefanija Kliček, Papinec *1927. + 2017.

Ivan Šimonek i Sandra Priher
vjenčani 29. travnja 2017.

Vjenčani

Jurica Blaži i
Jasmina Kovačić
Vjenčani 18. veljače
2017.

Dejan Petric i
Mateja Mašić
Vjenčani 20.
svibnja 2017.

Krunoslav Cecelja i
Ksenija Kučko
Vjenčani 20.
svibnja 2017.

Emanuel Ris i Tamara Brezovec
vjenčani 7.siječnja 2017.

Za križem po župi

„Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje ako i umre živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?“ (Iv 11, 25-26). To isto pitanje Isus postavlja svakome kršćaninu: „Vjeruješ li ovo?“

Kako bi kroz sveto korizmeno vrijeme što više uranjali u tajnu Isusovog uskrsnuća i ove godine održan je Križni put uz područje čitave naše župe. Na prijedlog našeg kapelana Marijana, te u dogовору с vlč. Bogadi bilo je to Nedjelje Muke Gospodnje- Cvjetnice 9. travanja 2017.

Početak četvrtog župnog Križnog puta bila je crkva sv. Obitelji i bl. Augustina Kažotić u Nedjeljancu, gdje se izmolila uvodna molitva i prva postaja. U pješačenju od jedne postaje do druge (križa, kapelice) i u zajedništvu uz molitvu, pjesmu i razmatranje, sudjelovalo je oko 150 osoba, a pojedinci su sudjelovali u čitanjima, nošenju križa i razglosa te pojedini u organizaciji. U razmatranjima kod postaja svatko se barem u djeliću mogao pronaći. Dvanaesta i trinaesta postaja bile su postaje šutnje. Hodajući u potpunoj tišini ,

Križni put mlađih

Ove godine od 1.-2.04.2017. godine održan je 17. po redu križni put mlađih Varaždinske biskupije na kojem smo prisustvovali i mi, kao predstavnici naše župe. Bilo nas je četvero: E.O. , L.H. , K.P. i ja. Svim srcem smo uživali u križnome putu, od početka možda malo teže, pošto smo ustali jako rano, ali nakon razbuđivanja svi smo bili radosni što smo došli na ovako veliko 'druženje' mlađih vjernika.

Hodajući kroz polja i šume, gledajući prekrasan podravski krajolik, mučili smo se zajedno sa prijateljima, u tome i jest posebnost križnog puta. Nismo bili sami, tu su bili naši stari prijatelji, a stvarala su se i nova prijateljstva. Kroz razgovor s prijateljima, zaboravimo na svu bol i žuljeve koje

darovane su nam nove prilike za promjenu, kako bi dubinom svoga srca osluškivali Božju blizinu i darom Božjeg milosrđa vraćali se u radost zajedništva s Bogom. Poseban doživljaj doprinjeli su najmladi sudionici- djeca, kada su svi zajedno nosili Križ od 13-14 postaje, tj. zadnje postaje koja je završila u župnoj crkvi sv. Vida u Vidovcu s Euharistijskim slavljem, nakon čega je slijedilo druženje svih sudionika Križnog puta u vjerouaučnoj dvorani uz kolače i sok.

Bilo je to popodne ispunjeno možda i malo umorom, ali sigurno hod u svoju vlastitu nutrinu, prolaz kroz mrak dosadašnjeg života i probijanje svjetla novoga dana, a ujedno i molitva za radosnije nošenje križeva naše svakidašnjice.

Snježana Ptiček

smo dobili, pa nam više nijedna prepreka nije stvarala nikakav problem. Križni put se održavao u Podravini s Početkom u Goli, iz koje smo pješaćili sve do večeri te smo stigli do Molvi gdje je bila sveta misa, a tamo smo i prenoćili u sportskoj dvorani. Udobne krevete su nam zamijenile naše „vreće“ za spavanje. Ujutro smo, nakon doručka koji je bio organiziran kao i svi ostali obroci, krenuli smo prema Novigradu podravskome.

U Novograd je na kraju dana, tradicionalno stigao Biskup koji je došao pozdraviti sve mlade koji su sudjelovali u križnome putu. Ovakvo iskustvo preporučujem svim mladima u našoj župi, jer doista nas takve stvari izgrađuju u bolje osobe. Vidimo se i druge godine!

Matija Koren

OD VIDIKA DO VIDIKA

11.12.2016.god. Nedjelja Caritasa, prikupljanje hrane za potrebne u organizaciji župnog Caritasa.

17.12.2016.god.božićna ispovijed prilika da čista srca proslavimo spomendan rođenje Isusa Krista.

Ujutro poslije mise zornice zajedničko druženje u vjerouaučnoj dvorani, a pripremili članovi pastoralnog vijeća.

18.12.2016.god.Četvrta nedjelja Došašća, ujedno u sportskoj dvorani prikazana je Božićna priredba, a ista je već postala tradicija. Nastupali su sudionici od djece pa do odraslih.

24.12.2016.god.misno slavlje polnočka, svjetlo veliko se ukaza, uistinu tko prepozna to svjetlo spoznaje da se rodio naš Spasitelj koji nam daruje mir i pravednost. Oni koji ne prepoznaju to svjetlo daleko su od Spasitelja, mira i pravednosti jer imaju svoje vidike i poglede.

25.12.2016.god. Božić, promišljanje koliko smo bliski jedni drugima.

26.12.2016.god.sv. Stjepan, trebamo se ugledati u mučenika te vjerno svjedočiti svoju vjeru, ujedno početak blagoslova kuća.

30.12.2016.god. blagdan sv. Obitelj, uzor nam treba biti Nazaretska obitelj, a to je ljubav darivati svima.

31.12.2016.god.misa Zahvalnica, prilika da se za sve dobivene milosti zahvalimo našem dobrom Ocu, ujedno težiti da sve loše učinjeno popravimo, nastojimo biti bolji u budućnosti u odnosu na prošlost.

01.01.2017.god.svetkovina Bl. Djevice Marije, Bogorodice, neka nam bude primjer u našem životu po dobrim djelima. Ujedno slavimo Dan mira i Novu godinu prilika da donesemo dobre odluke te započnemo novi početak.

06.01.2017. god. Bogojavljenje, Tri Kralja, promišljanje kako tražiti Boga, pronaći ga te svoj život

ŽIVOT ŽUPE

preokrenuti i ići za Gospodinom, a u svoj život ugrađivati Božje vrijednosti.

08.01.2017.god. krštenje Isusovo, očišćeni od grijeha, a ujedno je predstika našega krštenja.

18.01.2017.god. početak velike devetnice sv. Josipu, ujedno 25 godišnjica neprekidnog moljenja velike devetnice. Opet prilika da nam bude početak preobrazbe da činimo više dobrih djela, a loša neka ostanu iza nas.

21.01.2017.god. KUD Vidovec sudjelovao u Tužnom na obilježavanju Vincekova povodom blagdana sv. Vinka, zaštitnika vinogradara. Tradicionalno obilježavanje organizirala je udruga vinogradara i voćara "Sveti Antun"-Tužno.

19.02.2017.god. suradnicu župe Vidovec hodočastili u Bjelovar. Misno slavlje predvodio bjelovarski biskup mons. Vjekoslav Huzjak. Bilo promišljanje da ne dopustimo ulazak u srce mržnji, ne odbaciti od sebe drugog čovjeka jer time odbacujemo Gospodina. Nakon ručka krenuli smo u posjet župi Gola, posjetili muzej naivnog umjetnika Ivana Večenaja te vidjeli predivna djela, a nekoliko njih je neprocjenjive vrijednosti.

01.03.2017.god. Pepelnica, početak korizme vrijeme milosno, vrijeme obraćanja te vrijeme brige za drugoga.

03.03.2017.god. za krizmanike počeo Mali tečaj Kursilja koji će trajati do nedjelje.

05.03.2017.god. Prva Korizmena nedjelja, razmatranje o našem odnosu prema Gospodinu i da taj odnos još bolje unaprijedimo, ujedno završetak Malog tečaja Kursilja za krizmanike.

19.03.2017.god. Treća Korizmena nedjelja, svetkovina sv. Josipa, hodočašće štovatelja sv. Josipa u Nacionalno svetište u Karlovac, umro generalni vikar naše biskupije mons. Ivan Godina.

20.03.2017.god. liturgijski se slavila svetkovina sv. Josipa.

23.03.2017.god. sv. misa za pokojnog mons. Ivana Godinu u katedrali, a predvodio je biskup naše biskupije mons. Josip Mrzljak, ujedno oproštaj od mons. Ivana Godinu.

06.04.2017.god. županijska smotra dječjeg folklora u Ivancu na kojoj je sudjelovao KUD Vidovec.

07.04.2017.god. smotra folklora u Donjem Vidovcu na kojoj su sudjelovali članovi KUD-a Vidovec

08.04.2017.god. uskrsna ispunjava u našoj župi, prilika da očistimo srce od grijeha te čisti dočekamo uskrsnuće.

09.04.2017.god. Cvjetnica, darivanje maslinovih grančica vjernicima od djelatnika našeg Caritasa, u popodnevnim satima početak Križnog puta kroz sela naše župe.

13.04.2017.god. Veliki četvrtak, spomen dan na posljednju Isusovu večeru sa svojim apostolima, dao nam primjer da ljubimo jedni druge i ustanovio Euharistiju. Prije misnog slavlja članovi župnog Caritasa prikupljali hrana koju su vjernici donosili ispred oltara, a namijenjeno za potrebne.

14.04.2017.god. Veliki petak, ujutro Križni put, djelatnici Caritasa podijelili pakete obiteljima u potrebi a u 17.00 sati započinju obredi Velikog petka. Vjernici u pobožnosti promišljaju o muci, smrti i ukopu te o navještaju Gospodinovog uskrsnuća.

15.04.2017.god. Velika subota, Vazmeno bdjenje započinje blagoslovom nove Uskrsne svjeće, čitanja su posvećena na događaje koje je Gospodin činio za spasenje čovječanstva.

16.04.2017.god. Uskrs, najveći blagdan kršćana, dan kada je uskrsnuo Isus Krist od mrtvih.

17.04.2017.god. Uskrsni ponедjeljak, misno slavlje za starije i bolesne osobe, nakon mise druženje u vjerouaučnoj dvorani, organizira naš župni Caritas.

23.04.2017.god. Jurjevo, povodom blagdana sv. Jurja KUD Vidovec je prikazao običaje vezane uz tog sveca.

01.05.2017.god. mjesec svibanj početak svibanjskih pobožnosti Majci Božjoj, relativno mali broj vjernika sudjeluje u pobožnostima, a osobito prvpričesnika i krizmanika. KUD Vidovec nastupa na ribnjaku-šudrana u organizaciji ŠRD Vidovec.

13.05.2017.god. ispunjava prvpričesnika, roditelja, rodbine i ostalih vjernika.

14.05.2017.god. u našoj župi blagdan, Prva pričest, primilo je 37 prvpričesnika pod obje prilike kruha i vina.

16.05.2017.god. misno slavlje predvodio je mons. Antun Perčić, generalni vikar naše biskupije, ali prije početka misnog slavlja propitivao je naše krizmanike koliko poznaju našu vjeru.

OBNOVA ŽUPNE KUĆE

Nakon skidanja lamperije i žbuke u župnom uredu i hodniku ogoljeli zidovi su se sušili od vlage sve do mjeseca veljače ove godine. Sredinom veljače započeli su intenzivniji radovi i to žbukanjem stropova i zidova te zidanjem zida za druga vrata u hodniku. Radovi su trajali oko tjedan dana, zatim su stavljene maske od knaufa da se sakriju cijevi od centralno grijanja i tople vode. Polaganjem keramičkih ploča prostor je dobio drugačiji izgled od prijašnjeg. Poslije polaganja keramičkih ploča, započela je izmjena prozora sa prednje strane te obiju bočnih strana ukupno 12 kom. Iskopan je novi šaht za vodi u dvorištu, jer je postojeći bio u podrumu. Postavila su se vrata u hodniku i kancelariji. Ulagana vrata su se očistila od stare boje, a neki dijelovi su dorađeni koji su bili truli i nanovo obojena. Nakon izmjene prozora trebalo je popuniti otvore knaufom. Poslije tih radova slijedilo je bojanje stropova i zidova, a ujedno se vršila djelomična izmjena instalacija struje, a postavila se i nova prema potrebi. Postavljena je nova rasvjeta. U međuvremenu postavljena su vrata na ulaz u gornji dio župnog dvora, te podumska vrata. U podrumu je izvršena betoniranje ploče. Kad je bila obojena kancelarija postavio se parket. Početkom mjeseca svibnja ožbukan je podrum, postavila se termo izolacija i glazura.

Rezimirajući sve radove koji su sprovedeni, bilo je prašine i čišćenja i nikad kraja. Sada hvala Bogu vidi se da su radovi pred završetkom.

I pravo je da se izvršila adaptacija, jer smo to naslijedili od naših predaka, a i red je jer ćemo to ostaviti našim budućim naraštajima.

Pripremio: D. Madarić

„Ima tu kaj istine“

VI TATIK ILI TI STOURI

Da je negda otic pri hiži biu glouva, stoup, zokun i sveto pismo, to se znalo i muoralo se puštvati. Deca su ga zvoula tatik, a i žena, mu je guvorila „Vi“, makar ji je biu mouž. Una je nika pri hiži ni naprouvila, a da ga nebi pitala za mišleje i duozvolu. Biu je gazda napolju, v hiži, a i penezima. Žena ga je muorala pitati, dok je trebala peneze, da bi trebala kaj kupiti v štacunu, ili pak je un kupiu.

Deca su bez tatikuva dopušteja nikam ni išla. Dičeci su muorali iti v škuolu, ka nebi bili nepismeni dok bi išli vojsku. Trebali buju napisati koje pismo z vojske. Pucke su nekoje ustale nepismene jer je tatik misliu da im škuola ne treba. Išle su v cirkvu i doma su materima pumougale. Za tej posiu im je škuola ni trebala. Ako bi koja prekršila tatikovu rieč, kuliku je got imiela liet, dubila bi „flisku“. Nedaj Bože da bi se štou tatiku suproctaviu ili zgovoriu, dok mu je reku neka napraviti. Odma je muorau biežati. Tatik je guvorio z očima. Samo je pugledau na „teme“. Na „temenu“ je bila vrbuva šiba, tenka, ali pečeča. Najbole se oplela ukuoli nuog, a ustouvila je „dežnice“, prst

TATIK SU SE REZDRLI

Tatik su tešku živili.
Ciel se život fejst močili.
Sej su se rezdrli.
Pamet ih je ustouvila.
Niš ne čujeju,
a još meje vidiju.
Nagoužvani su pustali.
Bez i jenuga zouba ostali.
Rouke im se treseju,
noge im drfčeju.
V boutu se vpiraju,
po dvorišču brusiju.
Na siromouka sličiju.
V smet se pupičiju.
Na život več su srditi.
Za drugi svjet,
trebaju poziv dubiti.

Antonija Zagorec

debele. Deca su se plakala, česala po nogami, ali ubečala da budu dobri. Tatik je ni biu strouhu da bu ga diete prijavilu za „zlostovleje“. Un je doma „škuolau“ decu. Dok zrousteju, ka budu se med ljudima znali punoušati, ka budu puštivali stariše i ka zrousteju v poštene ljudi. Tatik je biu strog i prema ženi, ako bi decu „courtala“. Nieje im smiela dupustiti ka bi delali ka bi uni šteli, a pugotovu ni nekakve bedastuoče. Decu je muorala držati na „štrenjgu“.

V denišje vrieme se vekša deca, smiejeju i dielaju norca unima koji guvoriju tatik. Dok su mali, tata je glavni, zoveju ga i po imenu. Nikuga tu ne „cuče“. Sema je smiešno, tata je srečin ka diete znou kak mu je ime. Dok pak malo puodrostaju, više rieč, tata, ne postoji. Nekoji doma, zoveju, tata, a tej isti tata, je v škuoli ili negdi v društvu „stouri“. Si veliju da je denis tak muderno. Mislim da denišnjim tatima i tak paše. Uni isto za svojega tatu, guvoriju „stouri“.

Denis se deca saki čas puriečkaju zi starišima. Vičeu na „stoure“ ka im nedaju mira, ka ih furt trebaju, ka ih tiraju neka delat. Dobro znouju, da se imaju za vučiti, čuda zadače pisati. Ka su dosadni, baš dok su na kompjuteru. „Stouri“ baš ve nuos drži puolik. Smetaju im dok zvoni mobitel ili trebaju odgovoriti na poruku. „Stouri“ bi si več mogli jedin pout zapamtiti da mloudi, imaju preveč svojega posla i da noje, nek ne računaju. Mogli bi znati da su „stouri“ denis zaostali, niemaju pojma o ničem. Najbole bi im bilo da su stiha jer ih i unak, nišče za nika ne pita. Uni su negda bili slabí ďaki, a ve bi od svoje dece šteli da su odlikouši i da si studieraju. Tu se odma zgroubiju. Deca „stourima“ guvoriju da se ne splati vučiti, tak niema posla. Studenti su samo zoutu ka se vugneju z duoma. Niš ne trebaju delati, „stoure“ ne trebaju glediti i puslušati. Tak im samo pamet soliju.

„Stouri“ su dobri dok im kaj treba, ili još bole, dok treba dati peneze. Mama najrajši diete pošle k „stourumu“. Čuda pout se deca „stourumu“, „prešmojhļaju“. Tak dubuju ka su si ni, ni mislili, pugotovo dečki. „Stouri se zmisli kakvi je un biu, odma mu se srce zmekša. Ne veli se zabadav, „kakvi otic, takvi sin“.

Antonija Zagorec

Dan očeva

Dan očeva je nastao u čast muškom roditeljstvu i utjecaju očinstva na društvo. U Hrvatskoj se dan očeva slavi 19. ožujka. Roditelji su kamen temeljac, a očevi bi trebali biti glave obitelji. Djeca čeznu za očevom zaštitom. Blago onoj djeci s kojima se očevi još igraju. Danas očevi žive užurbano i propuštaju sve što je vrijedno. Oni bi trebali smanjiti svoj tempo, biti strpljivi i razumni prema svojoj obitelji. Obitelj bi trebala biti škola u kojoj se izgrađuju ljudi.

Kada se desi da otac umre, zdrava djeca to teško prihvataju, a kamoli dijete s posebnim potrebama, kao moje. Kao samohrana majka teško se nosim s teretom već dvadeset i dvije godine. Otac je za njega bio sve. Rado se sjeća svih zajedničkih igara, svakog putovanja, zezancija. Ponekad na groblju veli. „Tata ustani, odi doma“. Otac je potreban djetetu kroz njegov cijeli život.

Rastava roditelja ostavlja ogroman trag. Ostaju osvete, klevete. Oboje misle da su u pravu, da je onaj drugi krivac. Djeca u takvim situacijama ostaju sredstvo za borbu. Mnogi očevi trpe diskriminaciju, plaćajući alimentaciju, a vrlo malo se susreću sa svojom djecom. Centri za socijalnu skrb su često pristrani pa majke najčešće dobivaju skrb nad djetetom. U mnogim situacijama očevima se ni ne da prilika da se izjasne. Nisam protiv majki. Postoje situacije gdje očevi maltretiraju i tuku svoju djecu. Takve situacije treba razmotriti. Ima situacija gdje očevi viđaju svoju djecu samo radi „reda“, radi pakosti prema majci. Socijalni radnici bi trebali biti ti koji stvaraju ugodnu atmosferu između rastavljenih roditelja i djeteta.

U mnogim situacijama, očevi su stabilniji od majki. Imala sam prilike to vidjeti u udruzi gdje sam odlazila sa sinom.

Teška je za djecu situacija gdje čuju vrijeđanja roditelja. Ona to ne zasluzuju. Ona nisu ništa kriva. Ona traže da ih se voli, da ih se sasluša i razumije. U mnogim situacijama ne znaju zapravo, čija su.

Biserka Presečki

porazgovarao o problemima i poslu što se odradilo tog dana i o tome što će se raditi sutra. Ti naši razgovori često su završili molitvom, pjesmom i igrom. Moram napomenuti da je moj otac bio glava obitelji te takva dobrica da nas mama nikad nije trebala plašiti u onom stilu: „Ako ne buš dobra, tužila te bum tati.“ Toga kod nas nije bilo, slušalo se i oca i majku i sve probleme smo rješavali zajednički. Meni kao maloj djevojčici, majčini zadatci su bili prezahtjevni, pa sam se često znala pojadati ocu. On bi me stavio k sebi u krilo i nježno mi objasnio da se to treba napraviti, da se i majka jako muči i da joj treba pomoći. Tako su prolazili naši dani, godine, moje odrastanje, školovanje, posao. U sjećanju mi je posebno ostalo da je moj otac učio sa mnom tablicu množenja, često mi pomagao u matematici, te da sam s njime mogla razgovarati o svemu. Bio mi je toliko blizak da sam mogla biti otvorena prema njemu u svakoj temi i svakom problemu. Čak sam i njemu prvome ispričala o svojoj prvoj simpatiji, o mojoj ozbiljnoj ljubavi, o mom vjenčanju. To je bilo prelijepo razdoblje mog života. Ali ubrzo nakon moje udaje, dogodila se tragedija. UMRO JE MOJ NAJDRAŽI OTAC, MOJ NAJVEĆI PRIJATELJ, MOJE SVE. Slomljenog srca i bolne duše bila sam uvjerenja da za mene nema više života, bez mog oca. Iz dana u dan postavljala sam si isto pitanje: „Bože, Bože zašto si k sebi uzeo mog oca?“ Onako mlada nisam si mogla odgovoriti na to pitanje. Nije mi bilo jasno zašto, zašto baš mog voljenog oca. Živeći tako u tuzi i bolu, sve više i više sam pronašla odgovore na moje pitanje. Često mi se znalo dogoditi da iz daljine čujem neki glas kako mi govori: „Budi to što u ovom času jesи, ne bježi od sebe jer nemaš kamo pobjeći. Živi taj svoj svakodnevni život. Život neće postati lakši, ali bit će ti osmišljeniji. Živjet ćeš radosno.“ Tada sam sve više shvaćala da si ti, naš svemogući vječni Oče tu, tu uz mene, uz moju obitelj. Uzdizao si me iz dana u dan, pomagao mi koracati stazama mog novog života, u građenju mog novog doma, u stvaranju moje obitelji. Shvatila sam tada da si preselio mog oca u život vječni, a mene si tada uzeo u svoj zagrljaj i vodio me svojom nesebičnom ljubavlju. Molila sam te dragi Bože da nam pomogneš u odgoju i odrastanju naše dječice, da i naša dječica imaju lijepo djetinjstvo uz svog oca i majku. Stoga ti veliko HVALA dragi moj Svemogući vječni Bože na twojoj brizi i nesebičnoj ljubavi prema meni, mojoj dječici, mojem mužu. Hvala ti što moja dječica rastu uz divnog i brižnog oca koji je uvijek uz njih, njihova velika podrška u svakodnevnom životu. Hvala ti Bože što sam otkrila da smo svi mi djeca Božja, ljubljena Božja bića, da smo neizrecivo željena bića od tebe koji si Gospodar života.

OTAC KAO DOBRA MAJKA

Jutro je. Mir, tišina. Sjedim sama u sobi i razmišljam. Svako malo misli mi odlutaju u moju prošlost. Duboko u meni ostala su sjećanja mog djetinjstva. Kao dijete odrasla sam u jednoj skromnoj, radišnoj, veseloj obitelji s bratom i roditeljima. Zašto kažem u radišnoj obitelji? Zbog toga, jer otkad znam za sebe uvijek sam imala obaveze pomagati mami u kući, na polju, u vrtu, u staji i svugdje gdje je trebalo. Moj nažalost sada pokojni otac bi nas svake večeri okupio oko stola,

DOBRI STARI "BICIKLINI"

Ovdje se radi o dva kotača
O dvije tri štange i jednom sicc
Ovisi o tom kako tko shvaća .....
Zvonko Špišić: Bicikl
.... Dvokolica, kotur, bicikl, ili po
vidovečki biciklin i beciklin.

Bez obzira na naziv, prvi bicikli kada su
se pojavili bili su "vrag nečisti".

U Hrvatskoj su se prvi bicikli pojavili
oko 1878.g. Knjiga "Sport u Varaždinu"
donosi podatak da su dva od četiriju
bicikala bili u Varaždinu, a jedan u
vlasništvu Jurkentinčana Mikšića, koji
je više godina proveo ploveći morima. Iz
Francuske se vratio u Jurketinec i donio
sa sobom čudno prometalo. Vozio je
pošljunčanom cestom kroz Jurkentinec,
ali i po prašnjavim poljskim putevima, dižući veliki
oblak prašine. Mještani su komentirali da je to sam
"nečastivi". Na kraju je to svoje čudno vozilo prodao
Nikoli Pečorniku, izuzetnoj ličnosti varaždinskog
biciklizma.

Vožnja biciklom bila je već početkom 80-
tih godina 19-tog stolj. dio prometa u Zagrebu,
Karlovcu, Samoboru i Jastrebarskom. Ti su prvi
biciklisti uz užitak morali podnijeti neudobnosti:
vožnja na tvrdim gumama bila je "patnja" i u
gradskim ulicama, kamoli po
lošim cestama izvan grada.
Ponekad je, uz neugodnosti,
bilo i opasnosti. Morali su se
braniti od građana "jer su svojom
brzinom za djecu bili opasnost".
*Posjednik Josip Mikšić iz sela
Jurkentinca završio je u bolnici
s prostreljenom nogom. U njega
je pucao poljočuvar, koji je video
"da se neko čudo kojemu je preko
živice virila samo glava, čudno
kreće i ljudi...." (novinar Josip
Novak).*

Izvan gradova nije se
sve završavalo na povicima
negodovanja i prijetnjama. Znala
je doletjeti i poneka kamenica
"jer je to brzo đavolje vozilo
uplašilo konje pa su se kola znala
prevrnuti".

O jednoj takvoj nepodopštini
seoske mladeži objavile su jedne
varaždinske novine krajem 19.
stoljeća.

*"Vidovečki dečki" - s lijeva na desno: I. Kovačić, J. Papec,
A. Kovačić-Kveštik, J. Flajšek, J. Težak, J. Rogina; slika oko
1954.g. (obiteljski album J. Flajšeka, Zamlača)*

*Ponosni tata Antun Stipan i mala
Antonija, Cargovec 1957.god.
(obiteljski album
A. Zagorec*

Našu gg. koturaši tuže se na zlobu seoske
mladeži t.j. pastira. Dogodilo se je naime, pak vele
po više puti, n.pr. na vidovečkoj cesti pred selom
Nedjeljancima, da su pastiri iz puke zlobe na stazi
(hodnom putu za pješake na cesti) pozabili čitav
red čavlića te ih posipali i sakrili prašinom. Time
se probuši na koturu prevlaka od gumije, te se
mora nabaviti nova, a takva stoji dosta novaca,
a i za pješake je opasno, jer se
može bosonog grozno nabosti. Mi upozorujemo na to općinske
organe, a osobito cestare, koji
neka u svakom takovom slučaju
odmah prijavu učine.

I to se baš dogodilo u Nedel-
jancu!

U Nedaljancu i Preknu stasali
su vrhunski biciklisti, natjecatelji,
prvaci i reprezentativci.

Zbog ograničenog prostora
navodim samo neke kronološke
podatke iz bogate povijesti
biciklizma u vidovečkom kraju,
posebno u Preknu i Nedeljancu.
Izvor podataka je knjiga "Sport
u Varaždinu" tiskana 1981.g. u
povodu obilježavanja 800-te ob-
ljetnice prvog spominjanja imena
Varaždin. Podaci su citirani frag-
mentarno, iz cjelovitog teksta.

Bicikli su u Varaždinu pos-
tali glavno prijevozno sredstvo.
Varaždin je bio među prvima koji

je obilježio biciklističke staze, ispred tvornica (oni stariji sjećaju se Tivara). na trgovima, kod javnih zgrada bili su stalci za bicikle, otvaraju se specijalizirane prodavanaonice, a niču servisi za popravak bicikala.

Danas su stalci kod ulaza na Varaždinski plac opet prepuni tog omiljenog vozila.

Početkom 20-tog stoljeća bila je nezamisliva sportska aktivnost bez biciklista. Koturaško društvo "Sloga" osnovano je 24.srpnja 1897. (pred 120 godina).

Poslijeratna aktivnost započela je 1947.g. Osnuju se nova biciklistička društva. Tu se među istaknutijim vozačima pojavljuje Drago Remar. Posebno treba istaći osnivanje Biciklističkog kluba "Zagorac" u Nedeljancu (kasnije "Partizan") koji je djelovao sve do 1959.g., a istaknuo se uspjesima na tzv. teretnim biciklima. Posebno je zanimljivo da su njihove članice 1951. bile prvakinja Hrvatske. Trka se održavala u Zagrebu. Podatke o ženskoj vidovečkoj ekipi dala mi je Micika Težak, udata Jambres. Članice eiske bile su: Ivanka Težak, Anka Đurinova i Sili Marija (djekočačka prezime-na). U Zagreb su išle uz pratnju Ivankinog starijeg brata. Svoje raspoloženje prije utrke, samu utrku i pobjedu, Ivanka je svojoj sestri Miciki ovako opisala :"Noge su mi se odsekle, ali pomali, pomali, zgrabila sam gas i do cilja letela kaj striela!".

Te su djevojke u svojoj sredini doživljavale neugodnosti i različite komentare. Ne zaboravite bile su to 50-te prošlog stoljeća!. Natjecalo se u sportskoj odjeći. Lako za gornji dio-majice, ali bile su tu i kratke hlačice. Već kao udate žene na svoj su račun slušale mnoge uvrede, ("trkačice"!).

*Vidovečki romari-biciklisti (snimak oko 1950.g., Vidovec
(Fotografija bila u vlasništvu L. Cesara)*

Poznati seoski kroničar ljudi i događanja "naš slikar Franc iz Zamlache zvani Patak" svojim je fotozapismima dokumentirano ovjekovječio mnoga zbivanja u Vidovcu, a kažu da je snimio i vrlo zanimljive fotografije o našim "trkačicama", slike koje još sigurno negdje postoje.

Prvi put je organizirana 1960. g. stalna utrka Oslobođenje Varaždina. Zaredali su uspjesi Drage Remara, Stanka Rožića, Stjepana Posavca, dok su izuzetno uspješna bila braća Vid i Mijo Kocijan. 1966.g. uspinje se jedna izuzetna generacija vozača Sloge iz Prekna. Sve su bliži tituli najboljih u Jugoslaviji, a 1968.g. Remar postaje omladinski i cestovni prvak Jugoslavije. Seniorski sastav kompletira se 1975.g., Antun Remar pobijeđuje na INA-kupu, a prvi je i na republičkom prvenstvu. Poslije velikih uspjeha odlaze oni najbolji. Naslijedila ih je nova generacija nadarenih vozača, među njima su Andrija i Ivan Rogina, te Ivan Tomiša iz Zamlacha. Ivan Rogina 1971.g.

*Agneza i August Medved-Izlet u Belski dol (prijelaz preko želj. postaje Vidovec
oko 1940.god.; (obiteljski album M.
Smerke)*

postaje omladinski viceprvak Jugoslavije u utrci na kronometar.

Jedna mala seoska sredina, bez neke posebne sportske biciklističke tradicije dala je u bivšoj Jugoslaviji prvaka i reprezentativca!

Naši "biciklistički kraljevi ceste" i općenito taj sport kao dio vidovečke sportske povijesti zaslužuju veću pozornost.

U razgovoru s gospodinom Remarom doznala sam da će svoju biciklističku karijeru okuniti tiskanjem knjige.

JEZIČNO BLAGO VIDOVEČKOG GOVORA

(Nazivi dijelova bicikla, izrazi, uzrečice i fraze....)

Vidovečki govor kulturno je nasljeđe utkano u identitet našeg Vidovca, naslijeđe koje bi se trebalo prenositi iz generacije u generaciju. No, govornika izvornog vidovečkog govora u kojem ima mnogo njemačkih posuđenica, sve je manje. Stoga je ovaj mali pojmovnik neznatan doprinos očuvanju

Antun Remar (u sredini)- proslavljeni biciklist iz Prekna

tradicije rječničkog blaga koje nestaje. To je jezik djetinjstva, zapis o izgubljenom jeziku naših djedova i baka.

U našem lokalnom govoru nalaze se i mnoge druge riječi stranog porijekla (mađarizmi, talijanizmi i turcizmi), ali zahvajući višestoljtnim političkim i kulturnim vezama sjeverozapadne Hrvatske s gradom Bečom i Austrijom, riječi njemačkog porijekla su najbrojnije.

Germanizmi su ostali u lokalnom govoru, uglavnom nezapisani, prenošeni kroz naraštaje. U zaborav pada taj tradicionalni govor, a kako vrijeme prolazi njime se služi sve manje ljudi. Neke su riječi promijenile prvo bitno značenje (kako je to često u jeziku), te su dobine novo, pa ih mlađe generacije ne razumiju ili upotrebljavaju u drugom kontekstu. I meni je trebala Jasminina pomoć.

Nazivlje za dijelove bicikla

- guvernal -zvonec -bremza -brenza -loumpa
- felga - manklin -šlauf -šlauh -ventil -vilice -lanc
- aksa -blatobran -pakettreger -gepektreger
- pedale -getriba -koršić -štoploumpa -štojnga -zic
- sic -rama -lager -pumpa -kranc -fedri -štender
- valcni -koužna tourbica na zic -špange za nogavice

Kak se peljalo na biciklu

- klačiti -voziti se pod štojngu -sedeti na štojngi
- sedeti na zicu -sedeti na gepektregeru -biježati kraj

biciklina

Uzrečice

-Biciklin, žena i vura se ne posoujaju!

Slikoviti izrazi

-Opal je prek guvernala

-Čavel mi je prešel čez mantl i šlauh i zvinul se na felgi

-Varaždin je pun štenderov za bicikle

-Deni si špangu da ti lanc hlače ne prime!

-Krancu su se valcni zglodali.

-Lageri su se zaribali

-Zic na biciklu mi je biu moker pa ve zgledim kak da sem se poscal!

Kvouri na biciklinu

-Guma je puščala

-Ventil je biu precvikan

-Premikavaju pedale i kranc

-Precvikani mantlin

-Treba zravnati guvernal, napumpati šlauf, nadrukati gumu

Dječje igre

-felga bez špic tirala se batinom

Pripremila Mira Smerke

POSUĐENI INTERVJU

U posuđenom članku iz župnog lista „Močile“ govor je o jednom od najpopularnijih igrača Hrvatske reprezentacije i kluba Real iz Madrića. Iako je otklon od trenutka razgovora s njime podosta velik, usprkos mnogim promijenjenim životnim okolnostima, on je još uvijek isti:

L U K A M O D R I Ć

VJERUJEM U BOGA

MOČILE: Tko je Luka Modrić?

MODRIĆ: Rođen sam 9. rujna 1985. godine u Zadru. Uz roditelje Stipu i Radojku, imam i dvije mlade sestre. Nogomet sam počeo igrati sa sedam godina u nogometnoj školi Zadar, a u Dinamo sam došao sa šesnaest godina. Neko sam vrijeme bio na posudbi u Zrinskom iz Mostara i Interu iz Zaprešića, a prije tri sezone vratio sam se u Dinamo. Uz to sam i stalni reprezentativac Hrvatske. Svi moji nogometni planovi čvrsto su vezani za Dinamo i reprezentaciju Hrvatske te naš plasman na Europsko prvenstvo. Tek nakon ostvarenja i ispunjenja ovih želja spremam sam na odlazak u inozemstvo.

MOČILE: Kakav značaj za Vas ima vjera u Boga?

MODRIĆ: Veliki sam vjernik, a vjeru u Boga usadili su mi stariji iz moje obitelji. Redovito odlazim na svete mise, a svake se večeri neizostavno, molitvom obratim dragome Bogu. Time Njemu zahvaljujem što mi daje zdravlje, te što mi pomaže u postizanju uspjeha u poslu kojim se bavim. Svestan sam i uvjeren da je Bog neprestano uz mene, i da mi On pomaže prevladati sve prepreke na koje nailazim u svakodnevnom životu. Budući da nastojim živjeti u skladu s kršćanskim vrijednostima, smeta me što je u našem društvu novac postao mjerilo vrijednosti čovjeka. Mediji imaju tu veliku ulogu. Nerijetko prodaju lažnu sliku života, i na taj način najvećim dijelom negativno utječu na pripadnike mlade populacije. Također se previše pažnje pridaje i osobama koje su se obogatile na sumnjiv način, a dotične nikako ne mogu biti uzor mладимa. Ja sam zahvaljujući uspjehu u nogometu, trenutno situiran, no nimalo ne odskačem od svakodnevnice života običnih ljudi. Vjerujem u Boga, cijenim i poštujem svoju obitelj, volim svoju domovinu Hrvatsku.

MLADI KLONITE SE POROKA

MOČILE: Kako vidite život mlađih, svojih vršnjaka te na koji način doživljavate probleme svoje generacije?

MODRIĆ: Mladi su danas skloni raznim nepodopštinama, pogubnim nerijetko za njihovu budućnost i život. Poručujem im zato da se najviše posvetе bavljenju sportom jer će na taj način imati najmanje vremena za sve ono što ih usmjerava na krivi put. Neka se klone poroka i svega onoga što narušava njihov krhki organizam. Obitelj je prva u odgoju djece. Njezini članovi trebaju učiti kako se ponašati i što raditi. Ako si normalna, a uz to i karakterna osoba, te imaš i čvrstu vjeru u Boga, nemoguće je da zalataš na krivi put. Danas se sve više narušava ugled obitelji, koja mora biti temeljni kamen u odgoju svakog čovjeka.

MOČILE: Pred vama je sjajna profesionalna nogometna karijera. To znači da su mogući i neki neprimjereni potezi, ne od Vas osobno već od budućih poslodavaca, menadžera. Kako to komentirate?

MODRIĆ: Nema nikakve bojazni da će me bilo što u mom budućem životu promijeniti pa tako ni moguća velika novčana sredstva. Znam se nositi sa svim mogućim izazovima. Siguran sam da ću ostati Luka kakav sam bio kad nisam imao skoro ništa. Bit ću prijatelj svima dobranjernima. Svi moji sadašnji prijatelji, ostat će to i nadalje. Nastojat ću i znati u izvjesnim situacijama pomoći siromašnima, nemoćnima i bolesnima. Nema tog novca na svijetu koji bi me promijenio tako da zanemarim život prema Božjim zapovijedima.

MOČILE: Bliži se blagdan Duhova o kojem i izlazi novi broj našeg lista. Koja je vaša poruka uz Pedesetnicu?

MODRIĆ: Na blagdan Duhova slavimo dolazak Treće božanske osobe, dolazak Duha Svetoga kojega smo svi primili na sakramantu Svete Potvrde, a koji nam daje snagu i jakost da ustrajemo i uspijemo u svim svojim nastojanjima. Duh Sveti nas jača, daje nam dodatnu snagu i pomaže da se uspješno odupremo griesima. U tim mislima svim Vašim čitateljima i župljanima želim od Boga neizmjernu jačinu i silu Duha Svetoga koji će na sve nas ponovno sići pedeseti dan od uskrsnuća Kristova.

DJEĆJA STRANICA

MOJ TATA...

hrani životinje (Vanesa K.)
piše nekaj za posel (Ida P.)
voli gledati TV (Tessa B.)
voli raditi (Vjeko M.)
cijepa drva (Klara P.)
ide na polje (Tin K.)

Ema Bosilj, 6.a

Ester Košić, 6.b

VOLIM TATU ...

jer s menom igra nogomet (Andro K.)
jer mi kupi čokoladice (Manuela K.)
jer me vozi u vrtić (Leon O.)
jer kad dojde s posla pričeka me sa zagrljajem (Melita C.)
jer me uči (Paola M.)
jer mi čita knjigu prije spavanja (Vjeko M.)

Veronika Kušter,
DV „Škrinjica“

Martin Lešnjak, 3.a

Tena Kocijan, 5.a

Erika Ćurić, 5.b

Elena Kocijan, 7.b

Nikolina Smiljan, 6.b

Nikolina Cafuk, 8.a

Leona Vajdić, 6.b

Dora Težak, 6.b

Tamara Težak,
DV „Škrinjica“

DJEĆJA STRANICA

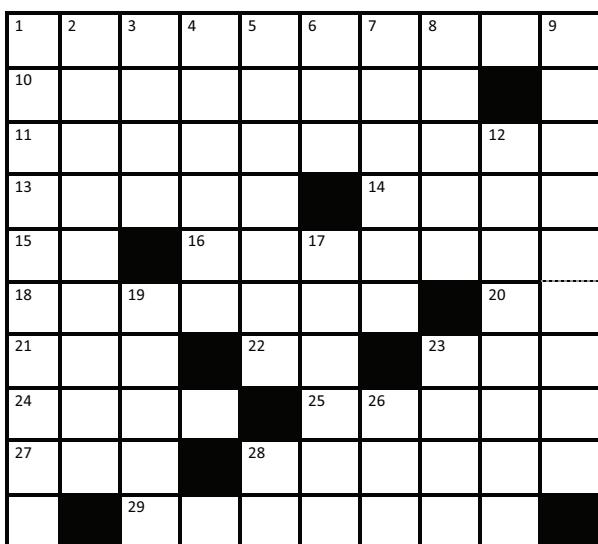
Emanuel Hruškar
DV „Škrinjica”

Leo Rogina
DV „Škrinjica”

Vida Ljubek,
DV „Škrinjica”

stiropola, 5. Najveći brod, potonuo 15.04.1912.g. nakon sudara s ledenjakom, 6. Rastavni veznik, 7. Pogrđni naziv za osobe koja se cere, cerekala, cerikala (skr. oblik), 8. Libijski voda koji se u Egiptu borio 460.g. pr. Krista, protiv Perzijanaca, Inaros, 9. Kemijiske veze (spojevi) u kojima je jedan ugljikov atom dvostrukom vezom vezan na dušikov atom, (latinski imines), 12. Vrsta penicilina, rastvor za infuziju, za liječenje infekcija, aktivni sastojci: tazobactam, piperacilin, (množ.), 17. Prženi, na slovenskom, npr. čvarci, iscvrti, 19. Vrsta jela, mljeveno meso s rižom, umotano u list od kiselog zelja, 23. Međunarodni broj bankovnog računa (kratica), International Bank Account Number, 26. Institut za razvoj obrazovanja, 28. Slavonski Brod.

Sastavio: Pozder Marijan

VODORAVNO: 1. Suncostaj (22.lipnja i 22. prosinca), najdulji ili najkraci dan, (množ.) 10. Bezbojan i eksplozivan plin, koristi se za autogeno zavarivanje, etin, 11. Lebdjeti, prkositi gravitaciji uz pomoć duhovne snage, 13. Muslimansko žensko ime, arapskog porijekla, Meira, 14. Današnja Perzija, 15. Treće lice jednine, 16. Stručnjaci u području vinarstva, 18. Otvor na nosu, 20. Oleg Vidov,

21. Elizabeta od milja, Ella, 22. Kilovat, 23. Led na engleskom, ime američkog glumca Cube, 24. Splitska ratna luka, 25. Ribizla, ribizl (skr.), 27. Kratica za „little green men“, mali zeleni čovjek, vanzemaljac, 28. Stranice (uvećano), 29. Drevno keltsko pleme, koje je živjelo na granici Asturije i Galicije u današnjoj Španjolskoj, Albionis, najstariji naziv za Veliku Britaniju, (množ.).

OKOMITO: 1. Opasna gram-negativna bakterija, bacil, nalazi se najčeće u mesu ptica i drugih životinja, izaziva bolest po latinskom nazivu salmonellosis, 2. Stručnjak za izučavanje oceana na Zemljji, 3. Hebrejsko pleme, svećenici, zaduženi za čuvanje Kovčega Saveza, 4. Vrsta ugljikovodika, stirol, vinil-benzen, međuproizvod za dobivanje

Krizmanici 2017.

